

med de andre Rønningslove, og dette skulde kunne bevirke en Udsættelse af Revisionen, vilde jeg ikke finde dette overensstemmende med, hvad der dog maa antages at være lobbestemt. Det er i en lang Tid gaaet ganske forunderligt med disse Rønningslove. Lad mig saaledes tage Universitetets Rønningslov. Den har skullet forelægges til Revision allerede igjennem flere Aar — vistnok 4, ja maaskee 5 Aar, om jeg ikke husker feil —; men hidtil er denne Revision ikke tilendebragt i nogen Samling, hvorimod der senere er givet en Lov, som gif ud paa at give Samtykke til Udsættelse af Revisionen indtil en vis Tid. Det er nu dog ganske forunderligt at see, hvorledes snart den ene, snart den anden Grund skal kunne bevirke, at en Revision af slige Love, der ifølge deres egne Bestemmelser derom skulde stee inden en vis Tid, kan udsættes det ene Aar efter det andet. Seg kan heller ikke nægte, at det forekommer mig, at der deri, at Ministeriet forrige Aar fik en Lov vedtagen om Udsættelse, har maattet ligge en ny Opfordring til iaar at fremlægge dem saa tidligt til Revision, at hiin kunde blive den sidste Udsættelse; men man er ikke endnu rykket videre frem med dette Arbejde. Var Sessionen bleven fortsat den 7de October, da den begyndte, kunde jeg vel forstaae, at Tiden fra Juli til October havde været for kort; men Rigsdagens Møder udsættes jo i 2 Maanedes. Nu er der allerede hengaaet over en Maaned, siden den igjen begyndte sine Arbejder, og da jeg er forvisset om, at saavel Regjeringen som Rigsdagen ønsker Sessionen affortet saameget som muligt, er dette et nyt Motiv til, at man maa finde det meget betænkligt først saa seent at faae disse Rønningslove forelagte. Vi vide Alle, hvorledes det gaaer i Slutningen af Sessionen, naar man ønsker snart at blive færdig, idet flere Sager, som fortjente en bedre og grundigere Behandling, da fares over med en Hareskud, fordi man dog gjerne vil have dem færdige, medens det ene eller det andet Thing — ligesom det nu træffer sig — mod Slutningen af Sessionen maa finde sig i at give Afkald paa Retten til grundigen at undersøge saadanne vigtigere men seent foreliggende Sager, alene af Hensyn til, at Sessionens Slutning

er saa nær. Hvad jeg her har sagt, troer jeg har været saa begrundet, at jeg haaber, det ærede Thing vil finde det i sin Orden, at jeg har fremsat det.

Finantsministeren: Det er saa langt fra, at Regjeringen ikke erkjender, at det ærede Medlem har Ret i, hvad han yttrede om, at der paahvilede Regjeringen en Forpligtelse til at fremlægge disse Rønningslove til Revision, at den jo netop i Kraft af denne Forpligtelse har uddedt sig en Udsættelse af Revisionen til Udløbet af Finantsaaret 1867—68. Regjeringen erkjender endnu, at denne Forpligtelse paahviler den, men Ingen kan forpligte sig videre, end Ens Evne strækker til, og jeg kan forsikre, at der er arbejdet paa disse Love og arbejdet med Iver; men det ærede Medlem maa ikke glemme, at der bag disse Love ligger en Omorganisation af Ministerierne, som viselig giver Anledning til en heel Deel Drøftelse og Overveielse. Seg gjentager dog, at jeg haaber, det skal lykkes at forelægge dem saa tidligt, at Thinget ikke med Villighed skal kunne beklage sig over, at det ikke har havt Tid til at behandle dem, men jeg har indtil dette Dieblik ikke kunnet fremme dem hyderligere, end sleet er.

J. A. Hansen: Jeg vil blot endnu bemærke, at dersom det skulde trække noget længere hen, inden denne Sag blev forelagt, staaer det for mig i dette Dieblik, som om Rigsdagen hellere maatte give Udsættelse endnu et Aar, end at Lovene skulde blive behandlet paa en mindre alvorlig Maade, for at man kunde blive færdig med den.

Winther: Det forekommer mig, at de Undskyldningsgrunde, som det ærede Ministerium gjennem Finantsministeren har fremsat, ikke ere tilfredsstillende; thi naar der flere Sessioner igjennem har foreligget en saadan Forpligtelse for det, som det med Hensyn til disse Love gjentagende har maattet befrie sig for gjennem andre Lovforslag, havde der været al Anledning til at fremskynde Sagen med en usædvanlig Kraft. Dernæst vil jeg bemærke, at naar man paa den Maade trækker Sagen